

19. Moderní školy filosofické v katolicismu. 20. Něco o vědecké práci a kritice. V Praze 1908.

264. Konečný Filip Jan, Filosofie náboženská. Aléth. 1899, 451.

265. Holeček Jan, O filosofii filosofie. (Příspěvek k bilanci filosofie na sklonku XIX. a na poč. XX. věku.) Aléth. 1901, 340.

266. K. [Jostál] Lutínov, O podstatě a zjevch křesťanské mystiky. (Z úvodu ze spisu dra Richarda Kralíka o Angelu Silesiovi.) NŽ. IX. (1904), 25.

267. Kratochvíl Jos., Dr., Pojem a význam mystiky. Med. 1908—9, 137.

268. Hrachovský Fr., Vznik moderní mystiky. Mus. 1903, 151.

269. Novotný Oldřich (dle Jindřicha z Rumerscheinu), O mystickém životě. Med. 1911, 112.

270. Kratochvíl Jos., Dr., Moderní filosofické školy v katolicismu. Med. 1908—9, 89.

271. Lankaš V., Věda a náboženství v současné filosofii. Hl. 1908, 732.

272. Lankaš V., Maine de Biran, filosof a křesťan. Hl. XXVI. (1909), 121.

273. Maeterlink M., přel. *Kalašová Marie*. Poklad pokorných. (Obsah: Mlčení. — Probuzení duše. — Varování. — Mystická morálka. — O ženách. — Ruysbroch Podivuhodný. — Emerson. — Novalis. — Každodenní tragika. — Hvězda. — Neviditelná dobrota. — Hluboký život. — Vnitřní krása.) Stará Říše. 1906.

274. Hudec T., Z filosofického ruchu v Polsce. Eleutherismus. Mus. 1900, 135.

V.

Mravouka. Zpovědnice.

1. Zlomky Zahradníkovy morálky. Vyd. *Fr. Čáda* v publikaci „Filosofické spisy Vincence Zahradníka“ II. (1908), 189.

2. Klácel Frant. Matouš, Dobrověda. V Praze 1847.

3. Ctibor Jos., prof., Katolické učení o víře a zákonech mravů pro gymnasia a školy reální. Seš. II.: Mravouka. Praha 1863.

4. Martin Konrád, Dr., přel. *Procházka Matěj*, Katolická mravověda. Pro vyšší učebné ústavy rakouské. V Praze 1864, 2. vyd. 1874, 3. vyd. 1882.

5. Martin Konrád, Dr., přel. *Habl Boh. Fr.*, Katolická mravouka pro vyšší učebné ústavy rakouské. Druhé vyd. v Praze 1880. 3. vyd. upravil *Jos. Kyselka* 1893, 4. vyd. 1895.

6. Stárek Jan, Katolická mravověda. Nákladem D. sv. Pr. Cis. XXIII. Za rok 1883. V Praze 1884.

7. Guggenberger V., Katolická mravouka pro sedmou třídu gymnasií. V Praze 1884, 2. vyd. pořídil *Ā. Feček* 1906.

8. Procházka Jan, Dr., Katolická mravověda pro sedmou třídu gymnasií. V Praze 1885, 2. vyd. upr. Dr. *Ant. Podlaha* 1899.

9. Janiš Fr., Dr., Katolická mravověda pro střední školy. Olomouc 1892.

10. Řehák Kar. L., Dr., Katolická mravouka. K obecnému vzdělání. Nákl.

D. sv. J. N. v Praze. Podíl údů D. sv. J. za rok 1893. V Praze 1893.

11. Dvořák Xaver, Mravouka katolická. Učebnice pro vyšší ústavy dívčí. Na základě velikého katechismu katolického náboženství. V Praze 1901; 2. vyd. 1907.

12. Šimek Jos., Katolická mravouka. V Písku 1903.

13. Kadeřávek Eug., Dr., Morálka filosofická. Část I. a II. V Praze 1906.

14. Kadeřávek Eug., Dr., O morálce přirozeně rozumové čili filosofické. Kř. šk. VIII. (1908—9), 3.

15. Lhotský Matěj, ThC., Učebnice katolického náboženství pro ústavy učitelské. Díl II. Mravouka. V Praze 1907.

16. Vřešťál Ant., Dr., Katolická mravouka. Díl I. Povšechný. Nákl. Dědictví sv. Prokopa na rok 1909. V Praze 1909.

17. Dědek Fr., Úvahy mravoučné. Bl. 1855, 189; 1856, díl 2., 296; 1857, 20.

18. Soňov Arnošt, Volné kapitoly z etiky. Aléth. VI. (1902—3), 121.

19. Zikmund Václav, O písemnictví a dějinách mravouky bohovědecké. ČKD. 1874, 259.

20. Vřešťál Ant., Dr., Mravoučná literatura česká. (Na ukázkou ze své k tisku čestané „Katol. mravouky“.) ČKD. 1905, 313.

21. Vřešťál Ant., Dr., Nejstarší mravoučná literatura česká až po dobu Tomy ze Stítného. V Praze 1905.
22. Pejška Jos., C. SS. R., Rukopis latinského dílka o etice křesť. politika z polovice XVII. století v knihovně kláštera oboršířského. ČKD. 1911, 175.
23. Ehrmann Frant., Mravouka Kristova a Senekova. Hl. III. (1898), 17.
24. Říha Mart., Dr., Sv. Ambrož a Cicero jako pracovníci na roli mravovědné. ČKD. 1882, 449.
25. Bílý Jan, Dr., Nejvyšší pravidlo mravů křesťanských. ČKD. 1865, 114.
26. Bulla Frant., O direktivní normě mravných skutkův. Mus. XXIII. (tiskem IV.), 1888—89, 128.
27. Svoboda Frant., O podstatném vnitřném rozdílu mravného dobra a zla. Mus. XXV. (tiskem VI.) 1890/91, 70.
28. [anonym], Podstata a rozdíl mravního dobra a zla. Uč. příl. Vych. 1908, 89.
29. Holý Jan, Mravně dobré a zlé. Obr. 1900, 120.
30. Kadeřávek Eugen, O bytnosti mravní dobroty. Aléth. 1901, 70.
31. Kadeřávek Eugen, O nejvyšším cíli života lidského. Aléth. 1901, 40.
32. Holý Jan, Pojem mravnosti. Obr. 1900, 11.
33. Holý Jan, Pojem a rozdělení mravních norem. Obr. 1900, 251.
34. Zahradník Vinc., Úvahy o vrchním pravidle mravopočestnosti. Bl. V. (1859—60), 293.
35. Světlík Fr., Princip křesťanské morálky. NŽ. IV. (1899), 6.
36. Vraštil Jos., Nejvyšší princip mravnosti. Mus. 1900, 19.
37. Zahradník Vincenc, O cestách ku poznání mravního dobra vedoucích. ČKD. 1837, 25; znovu vyd. *Fr Čáda* v publikaci „Filosofické spisy Vincence Zahradníka“ II. (1908), 52.
38. Zahradník V., V čem by vlastně svrchovaný zákon vši ctnosti ležel. Bl. 1856 (roč II., díl II.), 41.
39. Řehák K., Dr., O zákonu mravním. Výňatek z prstonárodní mravouky. ČKD. 1881, 474.
40. Videnský Fr. T. J., O přirozeném zákoně mravním. Kř. šk. IV. (1904—5), 17.
41. Kadeřávek Eug., Dr., Zákon přirozený základem zákonodárství lidského. ČKD. 1896, 65.
42. Bulla Fr., O direktivní normě mravných skutkův. Mus. 1838—89, 128.
43. Žák Emanuel, O neměnitelnosti mravních principů. Die Förstera. Vych. 1910, 61.
44. Konečný Filip Jan, O mravním sebevědomí lidstva. Vls. 1901—2, 52.
45. Ziegler Jos. Libosl., Pojednání o mravném citu. ČKD. 1829, 215.
46. Vřešťál Ant., Dr., Probabile důvodné. ČKD. 1887, 193.
47. Janiš, Dr., O důležitosti zásad reflexních. Past. 1887, 53.
48. Desolda J. N., O probabilismu. Bl. XVII. (1867), 344.
49. Podlaha A., Dr, Kterak a proč omezeny jsou různé systémy probablistické. RD. 1896, 74.
50. Holý Jan Nep., O blaženosti se stanoviska etického. Vych. 1892, 313.
51. Holý Jan, Individuální blaženost (soukromý eudaimonismus). Obr. 1900, 330.
52. Holý Jan, Sociální eudaimonismus. Obr. 1901, 68.
53. Holý Jan, Papežové, biskupové, kněží a řeholníci u pokroku mravním. Obr. 1898, 317.
54. Vinařický Karel, O mravních vadách našeho věku. ČKD. 1860, 343.
55. Konečný Filip Jan, Zrušíme pouta mravnosti? (Čas. úv. roč. V. čís. 9. a 10.) V Hradci Král. 1901.
56. Markrab Klement, Staré a nové myšlenky o charakteru. Vych. 1896, 3.
57. Uilmann Ant., Sada, kterou se dovozuje, že v morálce, křesťanskou-li se nazývati má, důvodný výklad víry v Krista, Syna Božího, a příkaz úcty, s toužou vírou se srovnávající, obsažen býti musí. ČKD. 1835, 403.
58. Stiebor Jan, Jakými důkazy usvědčují protestanté Jesuity z toho, že ve spisech svých učí zásadě: „Účel posvěcuje prostředky“? RD. 1906—7, 557.
59. Stiebor J., Kdo učil zásadě: „Účel světi prostředky“? Obr. 1907, 41.
60. Pohunek Fr. (Francesco Veridico), Účel posvěcuje prostředky. I. a II. Sl. pr. 1894 a 1895.
61. Oliva Václav, Lži a pravda o sv. Alfonsu Maria z Liguori. Věst. KD. I. (1901), č. 20.
62. Kyjovský Václ., Dr., Liguriánská morálka. V Praze 1906.
63. Nelíba Frant., Jan Jakub Rousseau a jeho morálka srdce. (Dle knihy „La morale du coeur“.) Vych. 1905, 99.
64. Brázda Jan [Lenz A.], Pohroma principu mravnosti Padařovské cíli materialistické. V Budějovicích 1875.

65. Pazderka Jos., Všeobecná a neodvislá morálka lože. (Příspěvek k nejnovějším dějinám Belgie.) ČKD. 1880, 198.
66. Lang A., O neodvislé ethice. Mus. XXV. (tiskem VI.) 1890/91, 56.
67. Habeš Vincenc, O mravouce zednářské. Mus. IX., 1893/94, 148.
68. Drbohlav Vinc., Neodvislá morálka před soudnou stolicí rozumu. Obr. 1893, 121.
69. Žák Em., Jest nezávislá vědecká ethika možná? Vych. 1910, 133.
70. Pazderka Jos., Spencerova světská mravouka. CKD. 1885, 385.
71. Prostějovský Frant., O rozdílu mezi morálkou křesťanskou a pohanou. Alm. bohosl. Olom. 1886, 22.
72. O. Jos. Al., Morálka Kantova a Nietzschova. (Řeč Dra Krebsa ve Freiburgu.) Vych. lis. (1905), 168.
73. Hromecký Vavřinec, Několik myšlenek o mravouce Darwinismu. Mus. XXIII. (tiskem IV.) 1888/9, 48.
74. Kosina Jan, Jaké ponětí mají naši vrstevníci o morálce. (Z „Études“ r. 1900 dle P. R. Roura.) Obr. 1902, 1.
75. Kyselka Jos., Monistická nauka o vývoji a ethika. (Překlad čl. V. Cathreina v „Stimmen aus Maria-Laach“.) RD. 1910, 126.
76. Kadeřávek Eug., Dr., O morálce na Bohu nezávislé. Vychov. 1895, 65.
77. Slaviček Jar., Laická morálka francouzská. Vych. 1906, 89; 1907, 7.
78. Spisár Alois, Společnosti pro ethickou kulturu. Mus. 1895—96, 28.
79. Nejezchleba Rudolf, Dr., Ethické společnosti. Vych. lis. III. (1903), 161.
80. Kadeřávek Eug., Dr., Mravnost bez Boha jest nemožnou. Vych. 1897, 282.
81. [anonym], Mravnost a náboženství. Kř. šk. VIII. (1909), 32.
82. [anonym], Ještě slovo o náboženství a mravnosti. Kř. šk. VIII. (1909), 49.
83. Žundálek Fr., Zločinnost a náboženství. CKD. 1906, 299.
84. Kadeřávek Eug., Dr., Filosofické důkazy o náboženském rázu mravnosti. Vych. 1911, 27.
85. Syllaba Fr., Náboženství základem mravnosti. Vych. II. (1886), 219.
86. Procháška O., Nepostačitelnost intelektuálního v morálce a náboženství. Přel. Dr. Lub. Petr. Vych. 1911, 25.
87. „Opozdilost“ katolické mravovědy. Hl. XVIII. (1901), 644.
88. [anonym], Zavinilo křesťanství dnešní neutěšené poměry mravní a společenské? Sv. Vojt. 1909, 56.
89. P. M., Púdorys mravní otázky. Hl. XVIII. (1901), 297.
90. Pohunek Frant., Mravouka beznáboženská. Vych. 1894, 26.
91. Konečný Filip Jan, Začátky a konec moderní saskularisované ethiky. Aléth. 1898, 404.
92. [anonym], Moderní kultura a křesťanská ethika. Věst. KD. 1911, 277.
93. Žák Em., O nedostatečnosti ethiky pouze rozumové. Vych. 1909, 13.
94. Hofer Jos., Lze-li žítí mravně bez Boha a bez jeho přikázání? V Holešově 1909.
95. Žák Em., Může býtí přírodovědecký názor světový základem ethiky? Vych. 1909, 85.
96. Kadeřávek Eug., Dr., Jak soudí zdravý rozum o mravnosti náboženské a bezbožecké. Aléth. VI. (1902/3), 125.
97. Hrachovský Fr., Dr., a Húta Fr., Förstrovny myšlenky o individualismu a autoritě. Med. IV. (1911), 374.
98. [anonym], O reformě katolické morálky. (Ref. o článku Mausbachově.) Hl. XIX. (1902), 217.
99. Konečný Filip Jan, Hlavní zásady ethiky humanitní. Vls. 1903/4, 739.
100. Žák Em., Může býtí Comteova humanita dostatečným základem mravnosti? Vych. 1909, 73.
101. [anonym], Protikřesťanský vliv na společenský vývoj. [Z řeči P. Bernarda na katol. sjezdu vídeňském.] Věst. KD. IX. (1908-9), 198.
102. Kružík J. B., Morálka bez Boha. Mus. 1908—9 (43), 143.
103. [anonym], Světská morálka a katolíci. Rozhl. I., 186.
104. [anonym], Volnomyšlenkářské názory o mravnosti a mravouce. Sv. Vojt. 1910, 42.
105. Rozkošný R. T. J. dle Vikt. Cathreina, Sociálně demokratická mravouka. Kř. šk. V. (1906).
106. Štancl Augustin, Dr., Snahy o volnou morálku. CKD. 1909, 14.
107. N. K., Zásada rozkošnictví. Mus. XXIV. (tiskem V.) 1889-90, 56.
108. Černocký K., Psychiatrie moderní a otázka mravnosti. Hl. 1904, 1.
109. Hájek Ant., O rozdělení desatera Božího přikázání. ČKD. 1871, 680.
110. Podlaha Ant., Dr., Dějiny církevních přikázání se zylátním zřetelem k zemím českým. CKD. 1904, 51.

111. Němeček Jakub, Vědecké ospravedlnění církevních příkázání. ČKD. 1839, 740.
112. Videnský Fr. T. J., Sociálně-demokratická mravní příkázání. Hl. Svatohost. III. (1907—8), 132.
113. [anonym], Katolické učení o rádech. ČKD. 1848, III., 21.
114. Stárek Jan Nep., O velebnosti svědomí v úkonech jeho. ČKD. 1839, 453.
115. Mráček K. B., Něco o svědomí. Bl. 1884, 138.
116. Mráček Kar., O svědomí. Časová úvaha. Růž. Suš. 1885, 150.
117. Janiš Frant., Dr., O svědomí. V Olomouci 1883.
118. Podstránský J. B., Úvahy o svědomí a víře náboženské. Bl. 1886, 314.
119. J. B., Pojem a výměr svobody. ČKD. 1849, I., 39.
120. Dosedla Ant., Kapitola o vášních. Mus. XXV. (tiskem VI.) 1890/91, 7.
121. Kolísek Al., Dr., O povaze vášni a jejich vlivu na vůli. Dle zásad filosofie scholastické. Hl. I. (1896), 90.
122. Kousal Jos., Dr., Caesare Lombroso jako kriminalista. Vls. V. (1888—89), 867.
123. Vřešťál A., Dr., Theorie Lombrosova a věda křesťanská. Řeč přednesená na sjezdu katolíků českoslov. v Praze, dne 23. srpna 1898. Zpr. o II. všeob. sjezdu katol. Praha 1898, 32. Zvl. otisk v Praze 1898.
124. Spáčil J., O svobodě vůle lidské. Mus. 1897—8, 83.
125. Zelenka Jos., O svobodě lidské vůle. Vych. 1899, 189.
126. Holeček Jan, O determinismu. Aléth. 1900, 334.
127. [Žák Fr. T. J.], Rozsah determinismu a svobodné vůle. Rozhl. I., 62.
128. Kubiček Fr., Dědičnost. Mus. 1901, 19.
129. Skácel J., Svobodná vůle a determinismus. Hl. XXVII. (1910), 689.
130. Vlček Ferd., Deterministická hesla. Aléth. VI. (1902—3), 13.
131. Běhal Stanislav, O svobodné vůli. Mus. 1907, 82.
132. Žák Frant. T. J., Svoboda vůle a mravnost. Kř. šk. VII. (1907—8), 253. Zvl. otisk v Praze 1908.
133. [anonym], „Svoboda vůle a mravnost“. Odpověď na spis prof. Dr. Křejiho, podal Fr. Žák T. J. [Výňatky ze spisu Žákova.] Korr. kat. duch. 1909, 17.
134. [Žák Fr. T. J.], Tři námítky proti svobodné vůli. Rozhl. I., 50.
135. [Žák Fr. T. J.], Některé námítky proti svobodné vůli. Rozhl. I., 21.
136. Byňov J., O blbosti morální. Vych. lis 1910, 11.
137. Novotný Jos., Dr., Má člověk svobodnou vůli? ČKD. 1910, 153; 1911, 108.
138. Roubíček Fr., O svobodě. Bl. 1889, 273.
139. Kordač Frant., O pravomoci autority církevní a povinné poslušnosti jí odpovídající. ČKD. 1900, 20.
140. Zahradník Vincenc, O vnitřní povaze ctnosti. ČKD. 1836, 532; Bl. II. (1856—7), díl II., 184.
141. Zahradník Vinc., Filosofická jednání o vnitřní a zevnitřní povaze ctnosti. Z rkpů Zahradníka vyd. Fr. Čáda v publikaci „Filosofické spisy Vincence Zahradníka“ II. (1908), 71.
142. Zahradník Vinc., O ctnosti člověka vnitřní i zevnitřní. Ze spisu Zahradníka „Rozvrhové kázání“ znovu vydal Fr. Čáda v publikaci „Filosofické spisy Vincence Zahradníka“ II. (1908), 66.
143. Podstránský J. B., Úvahy o povinnostech lidských. Bl. 1886, 491.
144. Růžička Jos., O víře, jelikož důležitou jest ctností. ČKD. 1835, 363.
145. Ondrák Prok., O lásce k Bohu. ČKD. 1843, 207.
146. Borový Kl., Dr., Slib a záměna slibu. ČKD. 1880, 232.
147. Jirsík Jan Valerian, O přísaze. ČKD. 1836, 280.
148. Zahradník Vincenc, O přísaze. K tisku dohotoveno od Jana V. Jirsíka. Nákl. D. sv. Jana čís. VII. V Praze 1839.
149. Pešina Václav M., O přísaze. ČKD. 1838, 96.
150. Lukeš František Bohuslav, Krátké poučení o přísaze v šesteru rozmlouvání. V Jičíně 1844.
151. Hausmann Jos., Co činiti má duchovní pastýř, aby svatost přísahy zlehčována nebyla? ČKD. 1865, 456.
152. Hausmann Jos., Nucení k soudnímu skládání přísahy. ČKD. 1875, 33.
153. Švéda Jan, O plýtvání přísahou při soudech [světských]. ČKD. 1865, 453.
154. Borový Kl., Dr., Přisaha u soudů světských [před soudcem-židem]. ČKD. 1881, 491.
155. Brychta Ant., Dr., Výraz „křivá přísaha“, jehož § 204. tr. zák. užívá, obsaahuje nejen vykonanou, nýbrž i pouze

- nabídnutou křivou přísahu. Past. 1901, 213.
156. **Skočdopole Ant., Dr.**, Přísaha atheistů. CKD. 1893, 571.
157. **Tumpach Jos., Dr.**, Přísaha atheistův (před soudy světskými). CKD. 1911, 73.
158. **Coufal Tomáš**, Co sluší souditi o přísahách v tajných spolcích. Past. 1889, 122.
159. **F. X. V.**, Příčiny nevěry. Bl. 1882, 249.
160. **Bezděk Ant.**, O rouhání [dle *Fr. Hattlera*]. Bl. 1890, 468.
161. **Černohouz Fr.**, Význam katolického pozdravení. Bl. III. (1857), díl II., 142.
162. **Musil Fr.**, Pochválen Pán Ježíš Kristus [o pozdravu tom]. Bl. II. (1856), díl II., 248.
163. **Nováček Jan Tom.**, Co s sebou nese odpadnutí od cirkve katolické? CKD. 1844, 435. Zvl. otisk v Praze 1844.
164. **Havránek Frant.**, O užitku, kteréhož moudré a nábožné vykládání snův křesťanu poskytuje. ČKD. 1837, 195.
165. **Kummr Karel**, Mravní cena snů. Bl. III. (1857), díl I., 193.
166. **Hlaváč Jan Nep.**, Co jest — a co není pověra? ČKD. 1842, 22.
167. —cm— O pověrách. Bl. 1852, 412.
168. **Havránek Fr.**, Jak se zachovati má hospodář, shledává-li při své čeledi jakou pověru? Bl. 1847, 87.
169. **Dostál Al.**, Pověry v životě křesťanském. Bl. 1884, 266.
170. **J. B. P.**, O některém druhu nevěry a pověry. Bl. 1885, 366.
171. **[anonym]**, O magnetismu. Bl. XVI. (1866), 213.
172. **[anonym]**, Stolohybci a magnetiséri v Praze (uverejnen tu také okružní list S. Off. ze 4. srpna 1856 proti zneužívání magnetismu). ČKD. 1866, 314.
173. **Vřešťál Ant., Dr.**, Hypnotismus ve světě mravouky katolické. CKD. 1893, 23. (Zvl. otisk v Praze 1893.)
174. **Pravda Jos.**, Něco o hypnotismu. Die P. *Jiřího Kolba* S. J. RD. 1907—8, 614.
175. **Skočdopole Ant., Dr.**, Vážný soud [prof. Masoina v Lovani] o hypnotisování. CKD. 1891, 300.
176. **Skočdopole Ant., Dr.**, Pozoruhodný zákon belgický proti hypnotismu (z 4. prosince 1891). CKD. 1892, 102.
177. **Körner Jos.**, O veřejně účtě Boží. ČKD. 1843, 435.
178. **Macan Jakub**, Obraz kleslého svěcení dnů posvátných. ČKD. 1842, 683.
179. **Hendl Boh.**, O dnech posvátných [ustanovení synody pražské z r. 1605]. SkBSP. 1906, 53.
180. **Hakl Boh.**, Neděle, den Páně. Růže D. VII. (1893—94), 184.
181. **Hendl B.**, Neděle a svátky v církvi a ve světě. SkBSP. 1899, 12.
182. **[anonym]**, Svěcení neděle a svátků. Kniha všem rodinám potřebná. Od jednoho horlivého spoluzakladatele Děd. s. J. V Praze 1851.
183. **Křibec J. E.**, Pomni, abys den sváteční světil! Bl. 1852, 301.
184. **[Jirsík Jan Valerian]**, Pomni, abys den sváteční světil! (List pastýřský.) Bl. I. (1855), díl I., 11.
185. **Škopan J.**, Pomni, abys den sváteční světil. Bl. II. (1856), díl II., 44.
186. **[anonym]**, Pomni, abys den sváteční světil. (Hl. sv. Vác. roč. II., čís. 1.) V Praze 1901.
187. **[anonym]**, O svěcení dnů svátečních. (Z provinciální synody pražské.) Bl. 1863, 324.
188. **Brynych Ed.**, Pomni, abys den sváteční světil! čili Zdali zbohatneme prací v den sváteční. Hl. katol. sp. tisk. roč. IV. čís. 2. V Praze 1873.
189. **Borový Kl., Dr.**, Je-li katolík povinen dostaviti se k soudu v neděli neb svátek? ČKD. 1883, 622.
190. **[Borový Kl., Dr.]**, Pojní práce v den nedělní a sváteční. ČKD. 1889, 239.
191. **Borový Kl., Dr.**, Povinnost slyšení slova Božího. ČKD. 1881, 486.
192. **Skočdopole Ant., Dr.**, Svěcení neděle v Anglii. CKD. 1883, 111.
193. **J. K.**, Svěcení neděle a svátků [o spolcích pro svěcení neděle a svátků ve Francii]. Obr. 1885, 178.
194. **Pazderka Josef**, Ostříhejte soboty mé! Ovoce svěcení a znesvěcování neděle. Bl. 1884, 22.
195. **Tumpach Jos., Dr.**, Kaple polo-veřejné a povinnost slyšeti mši sv. v neděle a svátky. CKD. 1903, 462.
196. **Dusil Fr.**, Na kolik zavazují církevní zěhnání. Past. X. (1890), 53.
197. **Podlaha Ant.**, Katolíci nemají se obradů nekatolických zúčastňovati. ČKD. 1890, 442.
198. **Janiš Fr., Dr.**, Výklad zákona církevního o výroční zpovědi a velikonočním přijímání. Past. 1890, 305.

199. [anonym], Prof. Mareš o postu. RD. 1905, 70.
200. Podlaha Ant., Dr., Přísný život řeholní a zdraví. ČKD. 1903, 62.
201. Jirsík Jan Valerjan, O církevním prikázání postu. ČKD. 1839, 43. Též samost. v Praze 1839.
202. M. D., Původ postů církevních. Bl. (1868) XVIII., 501.
203. [anonym], O postu. Bl. 1888, 70.
204. Hakl Boh., O postu. Růže D. VII. (1893—94), 312.
205. [anonym], O postu. Sv. Vojt. 1905, 27.
206. Hakl Boh., O postu pátečním. Růže D. VII. (1893—94), 117.
207. A. S. L., Půst a prikázání cirk. Obr. II. (1895/86), 150.
208. Tenora Jan, O postu v cirkvi řecké. Bl. XXXV. (1885), 139.
209. Mrštík Josef, Dr., O postu v cirkvi pravoslavné. ČKD. 1891, 244.
210. Sehnał J., Dobrovolný půst (dle „Speculum pastorum“). Bl. 1862, 108.
211. Cibulka J., Půst jubilejní. (S poznámkou od. *M. K[ariacha]*.) Past. 1881, 746.
212. Borový Kl., Dr., Mandáty postní. ČKD. 1886, 443.
213. [anonym], Rozhodnutí S. C. Inquis. z 20. ledna 1885 de usu adhibendi condimentum ex iusculo carnis diebus prohibitis. RD. 1897, 147.
214. Vřešťál Ant., Dr., Výklad dodatku „Cum autem“ o postu osob stavu duchovního a duchovních společností. ČKD. 1909, 678.
215. Vřešťál Ant., Dr., Dotaz ve příčině postu [ohledně osob a společností duchovních]. ČKD. 1900, 232.
216. Postní mandát na rok 1869. [Nové změny v diec. zákoně postním.] ČKD. 1868, 632.
217. Tumpach Jos., Dr., Margarín v postních dnech. ČKD. 1900, 67.
218. Tumpach Jos., Dr., Nemocní, kteří nikoli v indultu, nýbrž ob morbum masitých pokrmů v čas postní požívají, mohou požívatí v době té masa i ryb zároveň. ČKD. 1900, 141.
219. Vřešťál Ant., Dr., Dotaz v příčině postu. ČKD. 1900, 232.
220. Borový Kl., Dr., Lačnost před sv. přijímáním. ČKD. 1881, 364.
221. Hendl Bohumír, Ieiunium naturale. ČKD. 1889, 388.
222. Vřešťál Ant., Dr., Ieiunium naturale. ČKD. 1900, 67.
223. Vřešťál A., Dr., Jak dlouho má celebrant před půlnoční mší svatou lačnėti? ČKD. 1893, 595.
224. Stárek Jan Nep., Dr., Vespolné povinnosti všech cirkve bojující oudů. ČKD. 1846, 461.
225. Křipal Jan, O mravní síle národní. Mus. XXIII. (tiskem IV.) 1888 až 1889, 21.
226. Janiš Fr., Dr., O právech a povinnostech rodičů k dětem podle mravního a rakouského občanského zákona. Past. 1893, 241.
227. Havránek Frant., Předchází-li služba panská službě Boží. ČKD. 1838, 355.
228. [anonym], Vrchnost a poddanost. ČKD. 1850, I., 35.
229. F. P., O lásce k vlastní pozemské a nebeské (z chorvatštiny). Bl. 1874, 34.
230. Pošmurný Jos., Dr., Poměr občana ke státu a křesťanství. Obr. XV. (1899), 154.
231. Vychodil P., Dr. Wenzel Frind: Das sprachliche und sprachlich-nationale Recht in polyglotten Staaten und Ländern mit besonderer Rücksichtnahme auf Österreich u. Böhmen vom sittlichen Standpunkte aus beleuchtet. [Recense.] Hl. IV. (1899), 609.
232. xy., Mravní právo na používání řeči dle Dr. Frinda. Věst. KD. IV. (1903—4), 4.
233. Rubricius Vilém, O pravém přátelství. Bl. 1891, 376.
234. Oliva V., O špatné četbě. Kříž 1900, č. 19.
235. Schoenbeck Fr., O škodlivosti špatných splsů. Bl. XV. (1865), 149.
236. Holecěk Fr., Mravnost v literatuře. Hl. I. (1896), 912.
237. [anonym], Vliv tisku na mravnost. Obr. 1891, 82.
238. [anonym], Lékař [Dr. S. Ribbing] o nemravných knihách. NŽ. I. (1896), II. půl. 65.
239. J. M. D., Literatura a mravnost. Kř. šk. V. (1906), 11.
240. Vychodil Pavel, Dr., Básnictví a mravouka. Vzd. kn. III. V Praze 1897.
241. Kašpar Frant., Poznámky o umění a mravnosti. Mus. 1900, 62.
242. [anonym], Volnost v umění. Rozhl. I., 193.
243. Müller Václ., Umění a mravnost. Vych. 1909, 195.
244. Damián, Moderní umění před soudnou stolicí mravnosti. Obr. II. (1885—1886), 3.

245. Kolísek Alois, Dr., Stanovisko naše k modernímu divadlu. Zpr. o III. všeob. sjezdu katol., Brno 1910, 178.
246. Müller Václav, Moderní divadlo a křesťanství. Zpr. o II. všeob. sjezdu katol., Praha 1898, 336.
247. Masák Emanuel, Za čistotu v umění a literatuře. Vych. lis. 1910, 328.
248. —š—, O indexu a námitkách proti němu. Růže D. 1904—5, 9.
249. Schneider Rudolf, Čtení knih zvláště zakázaných a duchovní správce, zvláště zpovědník. KD. 1902, 361.
250. Kadeřávek Eug., Dr., Péče o rozum, morálkou ukládaná. Svobodné badání a vyučování. Kř. šk. VII. (1908), 163.
251. Novotný Josef, Dr., O četbě zapověděných knih dle nyní platných zákonů církevních. ČKD. 1909, 26.
252. Čech Fr., Nebezpečné čtení špatných knih. Růže D. 1909 (XXIII.), 106.
253. Beneš Ferdinand, Dr., Jest četba Talmudu dovolena? ČKD. 1894, 14.
254. Skočdopole Ant., Dr., Zákon proti veřejné nemravnosti. ČKD. 1-92, 103.
255. Křížan J., Egoismus. Obz. 1895, 117.
256. Koláč Vojt., Altruismus a egoismus. Vych. 1902, 1.
257. Havránek Frant., Milost Boží bližnímu záviděti jest hřích proti Duchu svatému. ČKD. 1860, 577.
258. Havránek Fr., Křivdu trpělivě snášeti jest skutek duchovního mílosrdenství. ČKD. 1861, 111.
259. Kouřal Jos., Trest smrti v církvi katolické. ČKD. 1895, 37.
260. Kousal Jos., O trestu smrti. (Čas. úv. roč. V., č. 3 b.) V Hradci Králové 1901.
261. Hoch Frant., Dovoleno-li užívati chloroformu a morfia. ČKD. 1894, 281.
262. Vaněček Fr., Euthanasia [boj proti V. příkázání]. RD. 1906, 422.
263. Tumpach Jos., Dr., Procuratio abortus ad salvandam matrem. ČKD. 1897, 513.
264. Tumpach Jos., Dr., Dovolenož jestých operací chirurgických. ČKD. 1899, 255.
265. Pecháček Gabriel, Dr., Porodní báby a vyhánění plodu. ČKD. 1899, 20.
266. Tumpach Jos., Dr., „Cisařský řez“ jest dovolen resp. nutný, jisto-li, že matka jest mrtva. ČKD. 1904, 198.
267. [anonym], List sv. Otce papeže Lva XIII. o souboji (překlad). Bl. 1891, 433.
268. Konečný Filip Jan, Učil sv. Tomáš Aquinský tyranovraždě? Aléth. 1899, 316.
269. Skopan Jos., Slovo o samovraždě. Bl. II. (1856), díl II., 267.
270. [anonym], Samovražda (statistika). Bl. IV. (1858), díl I., 101.
271. Sika Jan Kř., Samovražda. Pojednání etnické. ČKD. 1869, 202.
272. Kalous Ferd. Jan N., O samovraždě. Rozhl. po lidum. 1903, 13.
273. Dostál Al., Příčiny a následky samovražd. Obr. (1885—86), 341.
274. Borový Kl., Dr., Vzrůstající počet samovražd. ČKD. 1882, 244.
275. Šrůtek J. A., kan., Dodatek o počtu samovražd. ČKD. 1882, 305.
276. Hendl B., Kdo má nyní časté sebevraždy na svědomí? Šk. BSP. 1885, 220.
277. Janiš Frant., Dr., O prostředcích proti sebevraždě. Past. 1892, 54.
278. Křikava M., Sebevražda. Vis. 1894/5, 357.
279. L., Jeden a půl milionu sebevražd. [Statistika dle P. Kröse.] RD. 1907—8, 765.
280. Holý Jan, O samovraždě Obr. 1889, č. 1. a 2.
281. Procházka Emil, Souboj ve světle rozumu, historie a práva církevního a světského. Mus. 1898—99, 18.
282. Ed. B. K. (dle francouzského), Práce jest zákon života a vychování. Bl. IV. (1858—9), díl II., 229.
283. Mužik Ant., O lichvě. ČKD. 1868, 401.
284. Pazderka Jos., Církev a lichva. ČKD. 1884, 449.
285. Vřešťál Ant., Dr., Lichva a úrok ve světle mravouky katolické. (Vzd. kn. sv. XIII.) V Praze 1899.
286. P(odlaha) A., Rozhodnutí o výši úrokův. [S. Poenit. 18. dubna 1889.] ČKD. 1893, 119.
287. Tošnar František, Čeho třeba šetřiti tomu, kdo vede soudní při, aby se neprohřešil? ČKD. 1903, 572.
288. X., O restituci. ČKD. 1864, 26.
289. Jirák Alois, Restituce po nuceném konkursním vyrovnání. Past. 1881, 243.
290. Borový Kl., Dr., Povinnost restituce při dospělém křesťenci. ČKD. 1876, 290.
291. Borový Kl., Dr., Restituce cizího majetku. ČKD. 1882, 309.

292. **Jirák Al., Dr.**, Plyne-li ze šidby v daních povinnost restituce? CKD. 1881, 576.
293. **Janiš Frant., Dr.**, Nauka o náhradě škody podle učení theologů a předpisů obec. obč. zákonika rakouského. V Olom. 1882; 2. opr. a rozšíř. vyd. tamt. 1884.
294. **Vřešťál Ant., Dr.**, O náhradě za vynechaný brevif. CKD. 1887, 449.
295. **Rožánek Ot., MUDr.**, Nervové a duševní choroby, vzniklé úrazem nebo leknutím, a jich předstírání v boji o náhradu škody. Vls. 1909/10, 1011.
296. [anonym], Včely. [Ustanovení zákonná o jich pěstění, zabrání, restituci.] RD. 1910, 720.
297. **B[auer] F., Dr.**, Odkaz a povinnost almužny. CKD. 1883, 558.
298. **Hrubík F.**, Prodej věci svěcených. CKD. 1903, 146.
299. **Hausmann Josef**, Z pastorálních konferencí budějovických. (I. Moderní tovarnictví s nábožensko-mravního stanoviska. II. Pytlačení.) CKD. 1866, 213.
300. **Havránek Frant.**, O nečistých věcech: proč se jmenují a jsou nečisté? CKD. 1888, 552.
301. **Konařík Bedřich**, Dějiny a věda lékařská obranou cudnosti. Pokus o drobnou studii ethickou. Vych. lis. III. (1903), 209.
302. **Světlík Fr.**, Dějinný vývoj idejí cudnosti. [Z Dra. *Fos. Müllera*, Die Keuschheitsideen] NŽ. V. (1900), 22.
303. **Tumpach Jos., Dr.**, Quaestio de artificiali mulieris foecundatione. CKD. 1898, 113.
304. **Bořový Kl., Dr.**, De usu matrimonii. CKD. 1883, 172.
305. **Vlasák Klem.**, Slovo o tanci s křesťanského stanoviska. Bl. 1857, díl II., 150.
306. **Vřešťál Ant., Dr.**, Taneční zábavy v čase zapověděném. CKD. 1897, 240.
307. **Vřešťál Ant., Dr.**, Taneční zábavy v pátky mimo dobu adventní a postní pořádané. CKD. 1898, 184.
308. **Pecháček Gabr., Dr.**, Quaestio de bestialitatis peccato. CKD. 1896, 369.
309. **Vychodil P., Dr.**, Křesťanská mravouka o poměru člověka ke zvířatům. Několik poznámek. Hl. I. (1896), 164.
310. [anonym], Přemrštěná citlivost při ochraně zvířat. Rozhl. I., 183.
311. **Kadeřávek E., Dr.**, O vivisekci. CKD. 1881, 385.
312. **Vaněček Fr.**, O vivisekci. RD. 1904, 141.
313. **Köhler-Brand**, Poučení pro pastýře duchovní ve zpovědnici. Dle německého šestého vydání zčeštěné od *J. Hýbla*. V Praze 1832, 2. vydání V Hradci Králové 1842.
314. **Kupka Jiří Vilém**, Rukověť pro zpovědníka. Podle Caj. Mar. Bergamo sestavil a rozmnožil. V Hradci Králové a Praze 1861.
315. **Smolík Rup. Fr. X., Dr.**, Rukověť pro zpovědníky. Nákl. D. sv. Pr. v Praze čís. VI. (Podíl údů na r. 1868.)
316. **Pecháček Gabriel, Dr.**, Zpovědnice. Nákladem D. sv. Pr. V Praze 1897; 2. vyd. tamt. 1911.
317. **Jindra Jan, Dr.**, Zpovědník. V Hradci Král. 1905.
318. **Rögl A.**, Promluvy ve zpovědnici. Stručná poučení a napomenutí při zpovědi, složená dle perikop na neděle a svátky celého roku církevního. S dodatkem obsahujícím poučení pro zvláštní druhy kajčníkův. Z něm. přeložil a promluvy o svátcích sv. patronů českých rozmnožil *Frant. Boh. Vinklář*. V Praze 1879, 2. rozmn. vyd. upravil *K. Vondruška*, v Praze 1890
319. **Blafák Fr., C. S. R.**, Česko-německo-maďarské zrcadlo zpovědní pro začátečnický. V Praze 1907.
320. **Prucha K. F., Dr.**, Poučení o generální zpovědi dle zásad a výkladu sv. Karla Boromejského, Františka Saleského, Alfonsa Liguori, blahoslaveného Leonarda a Portu Mauritio a jiných osvícených duchovních otců. V Praze 1852; 2. vyd. opravené a připojenými modlitbami k sv. zpovědi rozmnožené, v Praze 1852; 3. vyd. v Praze 1858, 5. vyd. upravil *Dr. Ant. Skočdopole* v Praze 1890, 6. vyd. týž 1897.
321. **Hausmann J.**, O generální zpovědi. Dle pastorálních konferencí budějovických. CKD. 1863, 532.
322. **Prucha Karel**, Obraz dobrého zpovědníka. CKD. 1851, III. 41.
323. **Řehák Ant.**, Trojí těžký úřad zpovědníkův. CKD. 1848, III., 1.
324. **Brynych Ed.**, Zpovědníkův úřad soudcovský. CKD. 1833, 513.
325. **Oliva Václav**, Jak má vykonávat kněz ve zpovědnici úřad učitelský, soudcovský a kněžský. RD. 1900, 629.
326. **J. V. S.**, Výtečnost zpovědi. Dle výroků vynikajících protestantů a odpůrců katolicismu. Obr. I. (1884-5), 244.

327. **Holý Jan**, Sv. zpověď veliké sociální dobrodiní. Spolk. lis. 1899.

328. **Zaletěl Prokop**, O dobrodiní sv. zpovědi. Sl. pr. roč. XIII., č. 6. a 7. V Praze 1993.

329. **Reyl Frant., Dr.**, O sociálním významu zpovědi. Třetí vydání. (Cas. úv. roč. VI., č. 3.) V Hradci Králové 1902.

330. **Samsour Jos., Dr.**, Hodí se zpověď ještě pro naše doby? Hl. katol. sp. tisk. roč. 40. č. 4. V Praze 1909. („Několik statí z dějin a života církve katol.“)

331. **Borový Kl., Dr.**, Sigillum sacramentale. (Případ.) ČKD. 1875, 145.

332. **Borový Klem., Dr.**, Tajemství zpovědní. [Případ.] ČKD. 1880, 368.

333. **Borový Kl., Dr.**, Tajemství zpovědní. (Odpověď na dotaz.) ČKD. 1881, 107.

334. **Borový Kl., Dr.**, Sigillum sacramentale. ČKD. 1890, 495.

335. **Pecháček Gabriel, Dr.**, Případ faráře Burtze před soudem [pro zpovědní tajemství]. ČKD. 1896, 101.

336. [anonym], Smí kněz kajčnicka na smrtelné posteli nutiti, aby ze zločinu zákonem trestaného vyznal se před svědky? Obr. II. (1885—6), 129.

337. **Kořínek Jan Ev.**, O lítosti. ČKD. 1886, 490.

338. [anonym], Kasuistika zpovědní. ČKD. 1861, 321.

339. **Karlach Mik., Dr.**, Smí kněz odepřítí nejsv. Svátost hříšníci [odpadlíci, kopulované se židem], kterou rozhřešiti nemohl? Past. 1883, 443. — Smí-li kněz rozhřešiti osobu žijící ve smíšeném manželství a oddanou pouze od pastora? Past. 1883, 444.

340. [anonym], Z pastýřského života, ČKD. 1852, I., 364. [Nevěsta se před oddavkami zpovídá, že se i s ženichem i s jiným nápadníkem prohrášila. — Případ o potřebě míčelivosti zpovědní.]

341. **Zelenka J.**, Z praxe zpovědní. [O příčinách hostejnosti ve vykonávání zpovědi a o prostředcích proti tomu.] ČKD. 1899, 457.

342. **Pokorný V.**, Z praxe zpovědní. (O téměř jako v čísle předchozím.) ČKD. 1899, 613.

343. **Janiš Frant., Dr.**, Casus practici. Past. 1886. 1. Krádeže lesní [a náhrada kajčnicků], 317. — 2. Dědic pochybuje o poctivosti pozůstavitelové [co do nabytí peněz na věno jeho snoubenky. Jak rozhodne zpovědník, jsa na to tázan], 635. — 3. Mstivý udavač [povinen-li k náhradě škody jinému způ-

sobeně], 636. — Neplatná zpověď. [Casus], 695.

344. **Janiš Frant., Dr.**, Casus practici. Past. 1890. (1. Lež spáchaná při sv. zpovědi, 376. — 2. Zpověď kajčnicka nedoslýchavého, 440. — 3. Zpovědník pochybuje o tom, zdali kajčnicka rozhřešil, 442. — 4. Kajčnice, jež má bludné svědomí, 504.) — Past. 1891. (1. Kajčnick, jenž se zpovídal neúplně, 124. — 2. Kajčnick, jenž nezná článků víry potřebných, 247. — 3. Jinoch, jenž hřešil proti IV. přikázání Božím, 309. — 4. Zpověď manželky, která nežije se svým manželem, 377. — 5. Nesvědomitý obchodník s dobytčím, 505. — 6. Zpověď otce, jenž neplní svých povinností k dětem, 438. — 7. Rozhřešení kajčnicka, jenž před udělením rozhřešení od zpovědnice se vzdáil, 565. — 8. Rozhřešení kajčnice, která se nezpovídala ze žádného hříchu, 759.) — Past. 1892. (1. Kajčnick, jenž překážel bližnímu v dosažení majetku, 185. — 2. Nevěsta, která učinila slib, že zůstane svobodnou, 186. — 3. V jakém smyslu rozjímání každému je potřebno, 41. — 4. Zaopatření nemocného, jenž žije v konkubínátě, 373. — 5. Rozhřešení opice zpětילוho, 374. — 6. Kdy a jak dlužno vyznání kajčnickovo doplniti otázkami, 446. — 7. Zpověď kajčnicka, jenž jeví pochybné známky lítosti a předsevzetí neboli způsobilosti k rozhřešení, 568. — 8. Nespravedlivé poškození ústavu pojišťovacího, 689. — 9. Nález věci ztracené, 753.)

345. **Novák Frant., C. SS. R.**, Davování pro případ úmrtí. (Případ.) ČKD. 1887, 560.

346. **Novák Frant., C. SS. R.**, Casus conscientiae. (O otázkách ve zpovědní.) ČKD. 1895, 499.

347. **Kašpar Karel, Dr.**, Casus conscientiae: O přerušení mše sv. ČKD. 1902, 267.

348. **Novák František X., Dr., C. SS. R.**, Konference o zpovědní. ČKD. 1894, I.; 1896, 15.

349. **Borový Klem., Dr.**, Nebezpečnoství života a formální úplnost zpovědi. ČKD. 1880, 543.

350. **Ježek Jan**, Zpověď nahluchlých Past. 1892, 747.

351. **Coufal Tom.,** Zpověď kajčnicka slepého i hluchého. Past. 1889, 507; 1890, 124.

352. **Coufal Tomáš**, Písemná zpověď. Past. 1889, 121.

353. Jirák Al., Dr., Casus practici. Past. 1882. (1. Kajcínik se zpovídá, že poradil sousedovi, aby statek neodkázal synu nejstaršímu, 358. — 2. Zráta debiti coniugalis, 361. — 3. Kajcínice, upadnuší v peccatum turpe, vyznává se z něho jen ve zpovědi generální, 516. — 4. Rozhřešení z rezervátu, 663. — 5. Kněz těžce nemocnému zapomene uložit pokání, 741.)
354. Jirák Alois, Dr., Zpověď nemocných u kněze sice approbovaného, ale cizího. Past. 1883, 33.
355. Borový Kl., Dr., Zapomenuté hříchy při zpovědi. ČKD. 1878, 474.
356. Ježek Jan, Jednání zpovědníkovs onanisty. Past. 1886. 685.
357. Novák Fr., C. SS. R., Quomodo agendum confessorio cum pollutionariis. ČKD. 1888, 129.
358. Kaška Fr., O zpovědi mužů. RD. 1906, 144.
359. Dusil Frt., Morositas dispensatoris sacramentorum, in quantum qua peccatum imputari non potest? Past. 1888, 376.
360. Rameš Vincenc, Dle jakých zásad má zpovědník nakládati s hříšníky hříchu navyklými, aneb v příležitosti hříchu žijícími? ČKD. 1867, 588.
361. Skočdopole Ant., O manželských překážkách ve zpovědnici objevených. ČKD. 1867, 172.
362. Vaněček Fr., Příklady o zpovědi. (Nástin a výklad zpovědi.) RD. 1904, 291.
363. Borový Kl., Dr., O všeobecné zpovědi [při zpovědi uší]. ČKD. 1879, 292.
364. Borový Kl., Dr., Podmínky přijetí sv. svátosti a mlčelivost zpovědní. ČKD. 1879, 388.
365. Borový Kl., Dr., Výnos Apoštolské stolice v příčině papežských rezervátů. (Dekr. S. Off. z 27. června 1866.) ČKD. 1867, 70.
366. Borový Kl., Dr., Jurisdikce zpovědní na místech poutnických. ČKD. 1886, 309.
367. Mrštík Jos., Dr., Jurisdikce ku zpovídání na moři. RD. 1901, 78.
368. Borový Kl., Dr., Výroky apoštolské stolice v příčině menší klatby, absoluce complicitas a kraniotomie. ČKD. 1885, 564.
369. [anonym], Drobnůstky ze života pastýřského: zpověď snoubenců, kteří spolu tělesně zhřešili, když jen jeden se z toho vyznává. ČKD. 1849, sv. I., 94.
370. Š., Zdali rozhřešení, kajcínku pod výminkou udělené (absolutio conditionalis), dovoleno a platno? ČKD. 1848, sv. IV., 146.
371. [anonym], Svátostné rozhřešení vojínů v čas války. (Dle „Münst. Past.-Bl.“) Bl. XVI. (1866), 309.
372. Skočdopole Ant., O rozhřešení podmíněném. ČKD. 1866, 8.
373. Borový Kl., Dr., Odpovědi k otázkám konferenčním. (I. Nevěsta vyznává ve zpovědi, že se prohřešila se ženichem, který o tom mlčí. — II. Zpověď muže, který je in proxima occasione peccandi. — III. Chladná lítost. — IV. Zamlčené hříchy.) ČKD. 1865, 609.
374. Borový Kl., Dr., Peccatores publici. ČKD. 1887, 375.
375. Borový Kl., Dr., O spolku Fenianů. [Dekr. S. Off. z 12. ledna 1870.] ČKD. 1887, 499.
376. Janiš Fr., Dr., Zdali kajcínik jest povinen se zpovídati z hříchů pochvbných? Past. 1893, 377.
377. Bezloja Fr., Domýšliví kajcínici. ČKD. 1868, 197.
378. Markrab Klement, Farisejství kajcíníků. Past. 1881, 739.
379. Podlaha A., Dr., Jan Stufler o tvrzení, jakoby církev až do r. 220 byla odpírala rozhřešení z hříchů hlavních. ČKD. 1908, 77.
380. Borový Kl., Dr., Podmínka ku udělení rozhřešení. ČKD. 1892, 302.
381. Stejskal Fr., Neznalost biskupského rezervátu u poenitenta. ČKD. 1905, 469.
382. Borový Kl., Dr., Rozhřešení od případů papežské Stolice zadržovaných. (Odpov. S. Off. z 23. června 1886.) ČKD. 1887, 177.
383. Borový Kl., Dr., Absolutio a censuris speciali modo Papae reservatis. [Odpov. S. Off. z 23. června 1886.] ČKD. 1887, 564.
384. Skočdopole Ant., Dr., K nauce o rozhřešení z censur vyhrazených papeži. ČKD. 1892, 298.
385. Pecháček Gabriel, Dr., Nové rozhodnutí S. R. et U. Inquis. ze dne 16. června 1897 v příčině rozhřešování z rezervátů papežských. ČKD. 1898, 179.
386. Pecháček Gabriel, Dr., Rozhřešování z rezervátů papežských na základě nejnovějších rozhodnutí Apoštolské stolice. ČKD. 1900, 7.
387. Pecháček Gabr., Dr., Nové rozhodnutí v příčině rozhřešování z re-

servatú papežských in casibus vere urgentioribus. CKD. 1901, 405.

388. **Tumpach Jos.**, Dr., Exkommunikace kongregací římských. CKD. 1898, 385.

389. **Brynych Ed.**, Generální absoluce umírajících čili požehnání apoštolské v dobu smrti. CKD. 1880, 582.

390. **K(arlach) M(ik.)**, Jakou pravomocí vládnou zpovědníci po čas mimořádného jubilea, prohlášeného sv. Otcem Lvem XIII. dne 12. března 1881? Past. I. (1881), 513.

391. **Oliva V.**, Moc zpovědníkov a v letošním roce jubilejním. RD. 1901, 494.

392. **Vinařický Kar.**, Ukládání skutků kajících ve zpovědi. ČKD. 1861, 41.

393. **Borový Kl.**, Dr., O dostiucnění. [Případ.] CKD. 1878, 139.

394. **Borový Klem.**, Dr., Falšování poslední vůle a zadržení rozhršení. [Případ.] CKD. 1880, 370.

395. **Vinařický K.**, Ukládání skutků kajících ve sv. zpovědi. CKD. 1861, 41.

396. **Holubář Gotthard**, Jsou-li osadníci povinni o času velikonočním svému vlastnímu faráři se zpovídati? ČKD. 1846, 525.

397. **Pecháček Gabriel**, Dr., Představení řeholních komunit, seminářů a kollejí nemají zpovídati svých podřízených nebo chovanců v téměř domě bydlících. ČKD. 1899, 624.

398. [anonym], Dekret S. Off. z 5. čce. 1899, jimž se zapovídá představeným institutů církev. (seminářů, kollejí, řádů) v Římě slyšeti zpovědi svých podřízených. RD. 1900, 78.

399. **Tumpach Jos.**, Dr., Privilegium provinciálních představených kapucinských ohledně případů příslušících

posv. Sboru inkvisičnímu neexistuje. [Jde o „casus sollicitationis ad turpia in confessione.“] CKD. 1902, 64.

400. **Tumpach Jos.**, Dr., Zpovědi Kapucínů, dli-li mimo klášter nebo nalézají-li se na cestách. CKD. 1898, 445.

401. **Tumpach Jos.**, Dr., Řádní zpovědníci v kláštorech ženských. ČKD. 1906, 211.

402. **Tumpach Jos.**, Dr., Zpovědníci řeholních sester a dívek, které v klášteře žijí. ČKD. 1907, 500.

403. **Tumpach J.**, Dr., Zpovědi řeholních sester, dlicích mimo klášter. ČKD. 1898, 248.

404. **Tumpach Jos.**, Dr., Zpovědi řeholnic, dlicích mimo klášter. ČKD. 1903, 641.

405. **Tumpach Jos.**, Dr., Telefonické spojení klášterů ženských s bytem zpovědníkovým. ČKD. 1895, 620.

406. **Kubíček Jan**, Dr., Manifestace svědomí v řeholích. ČKD. 1891, 442.

407. **Skočdopole Ant.**, Dr., Papežské požehnání členům III. řádu františkánského ve zpovědníci. ČKD. 1891, 299.

408. **Novák Fr.**, C. SS. R., Tituly ve zpovědi. ČKD. 1887, 433.

409. **Oliva V.**, Význam odpustkových poukázek. CKD. 1900, 517.

410. **Hakl Boh.**, Kajicná ferule, virga poenitentialis. ČKD. 1881, 495.

411. **Svoboda Josef**, Dovoleno-li knězi církevnímu zpovídati bez štoly? ČKD. 1878, 138.

412. **Paulus Antonín**, Zařízení zpovědnice. RD. 1898, 381.

413. [anonym], Otofon (naslouchátko) pro zpovědníci. (Soustava Dr. Fürtrat-Sobela.) ČKD. 1887, 497.

VI.

Asketika.

A) O asketice vůbec a o literatuře asketické.

1. **Rybák Jos. T. J.**, Křesťanská askese ve světle pravdy. Odpověď na hesla modernismu na vědeckém podkladě. Sedmero řečí. V Olomouci 1910.

2. **P. S.**, Askese nebo vyžití se? Rozhl. I., 15.

3. **Podlaha Ant.**, Dr., O hyperprodukcii ve spisování modlitebních knih. CKD. 1898, 574.

4. [anonym], Naše modlitební knihy. [Dopis o českých modliteb. knihách, jich posudek a přání v té příčině.] Bl. XI. (1861), 318, 332.

5. **Hůlka Josef**, Modlitební knihy ze skladu J. Steinbrennera ve Vimperce. CKD. 1877, 548.

6. [anonym], Asketická bibliotéka. [Oznámení o tom, že započne vycházeti.] ČKD. 1879, 634.

7. **Halbich Fr.**, Oltář, poučná modlitební kniha pro diecesi kralohradeckou (rozbor). Vych. XII., 262.

K oddílu V. Mravonka. Zpovědnice.

K str. 61.

1. Hejbal Antonín, kněz z arcibiskupství Olomouckého, Katolická morálka pro lid. V Olomouci 1863.

2. Šimek Josef, Katolická mravouka pro vyšší třídy škol středních. 2. rozš. a změněné vyd. V Pisku 1913. (Srvn. str. 61, č. 12.)

3. Vřešťál Antonín, Dr., Katolická mravouka. Díl II. Podrobný. Část I. Děd. sv. Prokopa č. 54. V Praze 1912. (Srvn. str. 61, č. 16.)

Ke str. 62.

4. Špaidák A. S. J., De Russorum doctrina de moribus. ČKD. 1905, 206.

5. Zakradník V., (z pozůstalých spisův), O svrchovaném zákonu vši cnosti. (Srvn. 62, č. 38.) Bl. roč. II. (1856-7), díl II., 121.

6. L + 6., Heteronomie a autonomie. (Volné úvahy.) N. L. XXII. (1912-13), č. 45.

7. [anonym ref.], Vztah mezi mravností a právem dle V. S. Solovjeva. Hl. I. (1896), 230.

8. anonym ref., Dasbach a Hoensbroech o větě „Účel světí prostředky“. Hl. XXI. (1904), 523.

9. anon., K otázce katolické morálky [ref. o úsudku Dra P. Kepplera]. Hl. VI. (1901), 427.

10. Kyjovský Václ., Ligurijská morálka. N. L. X. (1900-1), 32.

11. [anonym, dle „Arbeiter“ 1900, č. 12.], Zpověď ve XX. století. (Obrana Mravouky sv. Alfonse proti Grassmannovi.) Nové pr. 1900-1 (II.). 161.

Ke str. 63.

12. Bělina Jan, Mravouky bez Boha. Čas. úv. XVII. č. 6. V Hradci Král. 1913.

13. Kadlčák Jar., Mravouka bez Boha. Katol. učitel V. (1913), 33.

14. [anonym], Morálka bez Boha. N. L. XVI. (1906-7), 48.

15. Holý Jan N. Jos., O Praem., Kam vede neutralita [v mravouce]? Učit. příl. „Vychovatele“ XVI. (1913), 85.

16. L + 0., Illustrace morálky křesťanské a beznáboženské. N. L. XI. (1901-2), 24, 25.

17. Spectator, Dvoji ethika (křesťanská a volnomyšlenkářská). Čech 1911, č. 36.

18. Skalický, Morálka katolická a ethika filosofická. N. Věk II. (1908-9), č. 16.

19. Schaller Fr., Kritika individualistické ethiky. Učitelka I. (1913), 84.

20. [anonym], Rozbor antické mravouky. Obnova XVI. (1910), č. 14.

21. Kachnik Jos., Dr., Nahradí kultura křesťanskou mravouku? Stud. Hl. V. (1912-13), 117.

22. anon., „Opozdilost katolické mravovědy“ [o odpovědi Lehmkuhlově na výtky Grassmannovy]. Hl. VI. (1901), 644.

23. [anonym], Morálka stará a nová. [Proti stejnojmennému článku Frant. Loskota ve „Vol. Myšl.“ 1903, č. 4.]. N. Věk II. (1908-9), č. 23.

24. anon. ref., O pojednání prof. Foerstra „Mravnost a politika“. Hl. XX. (1903), 305.

25. Vychodil P., rec., O základech mravnosti. Pokus mravouky přirozené, zvláště pro potřeby vychovatelské. Napsal Petr Durdík. Hl. lit. X. (1893), 263.

26. anon. ref., Ethika čiré vůle. Hl. 1910, 574.

27. Konečný Filip Jan rec., Dané pravdy mravoučné. Šepsal Herbert Spencer. Přeložil Jos. Ulehla. Vis. XII. (1895-6), 299.

28. L + 24 rec., Ideály humanitní. Napsal T. G. Masaryk. Vis. XVIII. (1901-2), 374.

29. Konečný Filip Jan rec., Dnešní otázka mravní. Napsal F. V. Krejčí. Vis. X. (1893-4), 944.

30. [anonym, L + 7], Mravnost dle univerzitního profesora [Dra Fr. Krejčího]. Hl. s. Vác. X., 5-6. V Praze 1910.

31. N(ovotný Jos., Dr.), Mravnost dle názoru prof. Dr. Krejčího. Obnova XV. (1909), č. 46.

32. [anonym], Mravnost dle univerzitního profesora (Dra Fr. Krejčího). Kat. záb. a pouč. listy IX. (1910), 135.

33. Vychodil P. rec., Eduard Rod, Mravní názory naší doby. Přeložili F. V. Krejčí a Jindřich Vodák. Hl. lit. XII. (1895), 371.

34. Konečný Filip Jan rec., Eduard Rod: Mravní názory naší doby. Přeložili F. V. Krejčí a Jindřich Vodák. Vis. XII. (1895-6), 604.

35. Vychodil P. rec., O náboženství a mravnosti. Napsal hr. *L. N. Tolstoj*, přel. *Ā. Novák*. Hl. lit. XII. (1895), 380. *Ke str. 64.*
36. Prikázání církevní. (Pastýř. list biskupa *Jana Valer. Jirsíka*.) V C. Budějovicích [b. r.].
37. anon. ref., Leiber S. J. o scholastickém názvu „synteresis“. Hl. 1912, 663.
38. Oreš Karel, Franklinův prostředek dospěti ku mravní dokonalosti. Moravan (kal.) IV. (1855), 130.
39. Novotný Jos., Dr., „Za svobodu svědomí.“ ČKD. 1912, 27.
40. Okružní list sv. Otce Lva XIII. patriarchům, arcibiskupům a biskupům katolického světa, pokud tyto ve spojení se sv. Stolicí trvají. O lidské svobodě. Bl. XXXVIII. (1888), 305, 324, 346, 353.
41. Našeho sv. Otce Lva XIII. encyklika o svobodě lidské. (Praeantissimum bonum libertas“) [z 20. června 1888]. Čech XX. (1888), č. 149 nn.
42. Vaňa Josef, Svoboda vůle. N. Věk I. (1907-8), č. 14.
43. Novotný Josef, Dr., Člověk bez svobodné vůle? Knihovna Obnovy č. 19. V Hradci Králové 1912.
44. Vaněček Fr., Prof. Mareš o naturalismu a svobodě vůle. RD. 1905, 344.
45. [anonym], O lidské vůli. [Proti deternismu K. Rohana.] Obnova XI. (1905), č. 28.
46. anon. ref., Diskuse o svobodě vůle v „Rozhledech“ a „České Mysli“. Hl. XXII. (1905), 249.
47. Lankaš V. rec., Svoboda vůle a mravnost. Napsal prof. Dr. *Ā. Krejčí*. Hl. 1907, 710.
48. Konečný Filip Jan rec., Dr. *Fr. Krejčí*: Svoboda vůle a mravnost. Vis. XXIV. (1907-8), 469.
49. Vlastimil, Dr., Dědičnost a zodpovědnost. Vych. Listy XIII. (1913), 172.
50. [anonym], Lombrosova theorie o dědičnosti zločinu vyvrácena. — O původu lidského zpěvu. Čech XXVI. (1894), č. 81 n.
51. Vinař Josef, Dr., O psychickém kontagiu. Studie. Otisk z „Hlidy“, Brno 1908.
52. anon., O tak zvané morální statistice. Hl. V. (1900), 538.
53. Holubář Gotthard, Víra a skutky. Bl. roč. II. (1856-7), díl I., 181.
54. Spurný, Něco o slibech. Cyr. a Meth. I. (1849), 121.
55. Casus: „O slibu „ingrediendi religionem.“ [Odpověď na II. otázku pastor. konfer. diec. litoměř. z r. 1904.] Ord. list. litom. 1905, č. 55, str. 445.
56. -k., Přísaha a její důležitost ve státě. (Čech XV. (1883), č. 182.
57. Hálek Vlastimil, Spůsob židovské přísahy [ustanovený králem Janem 1324]. Bl. 1891, 89. *Ke str. 65.*
58. Fabian Jos. Prok., Několik slov o klení. Václ. XXIV. (1903), 300.
59. Fabian Jos. Prokop, O pověře. Ludm. XXVIII. (1903), 221 a n.
60. [anonym], Něco o pověře. Eva IV. (1907), sv. 4., str. 59.
61. Pátek Ferdinand, Prostonárodní léčitelství. Studie z pověr. Čech XVIII. (1886), č. 238, 244, 256, 295.
62. Hofer Josef, Bohyně na Žitkově. Velezajímavé, skutečné případy, jak vychytralé venkovanky „bohyňují“ čili čarují. V Holešově 1913.
63. Visan de Tancrede, přel. O. A. T., Hadačská hůlka. „Nova et vetera“ 1913, č. 6. Osvětlimány 1913.
64. N., O čtení myšlenek. Čech XVIII. (1885), č. 169.
65. [anonym], Čím se obírá okkultismus? Korr. KD. 1912, 47.
66. Borový K., Dr., O magnetismu [odpověď k dotazu Jos. Hausmanna]. ČKD. 1873, 292.
67. N., O hypnotismu. Čech XVIII. (1886), č. 186.
68. Filíp Jos., Hypnotismus a mravouka. Alm. boh. hrad., 65.
69. O svěcení neděl a svátků. List pastýřský nejd. p. biskupa Budějovického. Kterak máme neděle a svátky světit, aby svěcení toto sloužilo ke cti a chvále Boží a nám k spasení duši. Bl. roč. I. (1855-6), díl II., 257.
70. Lenz A., Dr., O svěcení neděl a svátků. Poutník 1878.
71. Fekárek Jos., Neděle den Boží a den lidí. Proč máme neděle světit. Bl. XVIII. (1863), 181, 199, 213, 229.
72. Verlaine Paul, přel. *Jos. Florian*, Neděle. [O jejím znesvěcování ve Francii.] „Nova et Vetera“ 1913, č. 7. Osvětlimány 1913.
73. Borový Kl., Dr., Praeceptum audiendi missam. [Případ: Dělníci z huti v neděli ráno o 6. hod. z práce se vrátivši, zda jsou prikázáním tím vázání?] ČKD. 1887, 376.
74. J—k., Svěcení dnů svátečních a blahobyť lidu. Bl. XI. (1861), 395.

75. [anonym], Zdravotnictví a církevní příkázání. N. Věk II. (1908-9), č. 31.

76. Wiesner Ant., Dr., Zdravotní význam postu. N. Věk III. (1909-10), č. 14, Pravda III. (1910), č. 10.

77. anonym ref., Půst a umírněné požívání masitých pokrmů. Hl. XX (1903), 314.

78. anonym, O postu. (Vyvrácení námitek: 1. „Nejsme povinni se postiti“, 2. „nemůžeme se postiti“). Bl. IV. (1850), 75, 90.

79. List pastýřský o postu. Bl. VI. (1852), 485.

80. Rád postní. (Pastýřský list arcibiskupa Bedř. Schvarzenberka). Bl. XV. (1865), 81. — Postní rád pro kněžstvo světské a klášterní. Ord. list Praž. 1901, 51.

81. J. F. přel., Proč dovoleno v postní dny ryb požívat? Bl. XIX. (1869), 519.

82. Dekret sv. inkvišice [ze 14. ledna 1892], jimiž sprostují se věřící v krajinách influenci postizených od postů a příkazů zdrženlivosti. Ord. list Litom. 1892, příl. k č. 8., Ord. list Pr. 1892, 12.

83. Uleva v postu pro osoby duchovní a jejich úslavy [při večerní kollaci v den jednoduché ujm]. Ord. list Litom. 1901 č. 7. str. 76., Ord. list Bud. 1901, 84; Ord. list Hrad. 1901 (díl VII.), 41.

84. Tumpach, Dr., Večerní půst na Bílou sobotu. ČKD. 1912, 539.

85. Tumpach Dr., Postní induit a reholníci. ČKD. 1912, 732.

86. E. K., Hlavní myšlenky katechismu politického (Dle „Lehrbuch der kath. Moral von Dr. Konrad Martin“). Povinnosti vládaře. Povinnosti občanů. Bl. XVIII. (1868), 260.

87. Musil Fr., Služba panská předslužbou Boží“ (vyvrácení této zásady). Bl. III. díl II. (1857), 102.

88. J. N. D[esolda], Příklady poslušnosti k církvi. Bl. XVIII. (1868), 5.

89. Jan Nep. Stárka, O horlivosti náboženské. ČKD 1858, 395.

90. Hořubář Gotthard, Křesťan a vlastenectví. Bl. II. (1855-6), 105.

91. Eybl J. E., O lásce k vlasti, jak ji chce Písmo sv. Bl. XXVIII. (1878), 338.

92. Skočdopole A. Dr., O vlastenectví či lásce k národu a vlasti. Vel. Mar. Kal. 1888.

93. Procházka Matěj, Národnost vůbec a slovanská zvlášť z křesťan-

ského stanoviska. Psáno v čas sněmu zemského na sklonu r. 1865. Moravan (kal) XVI. (1867), 167.

94. V. Bjezděka], Přátelství. Bl. roč. II. (1856-7), díl I., 128.

95. Bakalář Jan Mír., O špatném tisku. Bl. XLI, (1891), 91.

96. Vaněček Fr. O pornografickém tisku. V zemské radě katol. přednesl. RD. 1909-10, 469.

Ke str. 67.

97. R. „Svatá válka“ [boj proti nemravné literatuře.]. RD. 1910-11, 554.

98. [Justus], Mravní úkol divadla Rozhl. I. 69.

99. anon. ref., P Jos. Hilger S. J. o indexu zakázaných knih. Hl. XXI. (1904), 763.

100. [anonym], Trest smrti. Budouc. 1912, č. 41.

101. Třeštík Jan, Boží soudy a krevní msta v Bosně a Hercegovině. Kulturní črta. Vls. XVI. (1899-1900), 461.

102. Žák Em., Eugenia a euthanasia. Vych. XXVIII. (1913), 229.

103. [anonym], Euthanasia. Hl. XXX. (1913), 529.

104. [anonym], Euthanasie. Čech 1913, č. 154.

105. + 1, Zda církev připouštěla vraždu panovníků. Vls. XI, (1894-5), 667.

106. -k., Samovražda a souboj. Čech XV. (1883), č. 183.

107. K. E., O samovraždě. Bl. XIII. (1863), 296.

108. Ehrenberger Jos., Za paté nezabijes, čili marnof podepirat, co se držet nedá. Spisův katol. p. tisk. č. 2. za r. 1876. V Praze 1876 [Protí sebevraždě.]

109. fy, O sebevraždě. Filosoficko-ethická uvaha. Čech XI. (1879), č. 255 nn.

110. Lenz Ant., Dr., O zločinu samovraždy. (Uvaha.) Naše Listy XIII. (1903-4) č. 6, 7.

111. Spláčil B. Dr. rec., O samovraždě. Sociálně-lékařská studie. Napsal Dr. V. Nárvat. V Praze 1904. Hl. XXII. (1905), 487.

112. Vaněček Fr., Samovraždy v Praze. [Dle článku Dr. Thomayera ve „Sbor. klinik.“ VIII. 1.]. RD. 1907, 158.

113. Vaněček Fr., Z české statistiky [o počtu sebevražd]. RD. 1909-10, 721.

114. Smolík Václav, C. SS. R., O souboji. Uvahy historické, ethické a právní se zvláštním zřetelem ke

hnutí protisoubojovém. Vzděl. knih. katol. sv. 60. V Praze 1913.

115. [anonym], Souboj. Budouc. (Br.) 1913. č. 27.

116. [anonym], Souboje ve dvacátém století. Katol. Listy 1901, 279.

117. Zháněl Rud., Dr., Souboj v pruské armádě. ČKD. 1913, 336.

118. [anonym], Polní tažení proti soubojům. Čech XXVIII. (1896), č. 270.

119. List papeže Lva XIII. „Pastoralis officii“ z 12. září 1891 ozhoubným nadřozování soubojům. (Český překlad.) Ord. list Hrad. 1891 (díl V.), 75., Ord. list Pr. 1891, 113.

120. Prohlášení biskupského výboru [ve Vidni dne 12. listopadu 1900] o souboji. Ord. list Litom. 1901 č. 50. str. 428; Ord. list Bud. 1900, 157; Kurr. Brn. 1900, 142.

121. Provolání zatímního komitě protisoubojového v Rakousku. Katol. Listy 1901, č. 335.

122. Proti souboji. [Návrh posl. Blahovce a J. K. Roškoťa na českém sněmu 1902]. Katol. Listy 1902, č. 196.

123. [anonym], Ministr a souboj. Katol. Listy 1903, č. 85.

124. - a!, Událost Skácelova a souboj. Čech XXVI. (1894), č. 61.

125. [anonym], O lichvě. Čech XVIII. (1886), č. 150.

126. [anonym], Co jest lichva? Več. Nov. IV. (1891), č. 106.

127. [anonym], dle prof. Dr. Scheichrá, Oprávněnost úroků a důchodu peněžitého. Več. Nov. IV. (1891), č. 112. nn.

128. [anonym], Rozhledy v dějinách o lichvě a úrocích. Več. Nov. IV. (1891). č. 107. nn.

129. [anonym], O lichvě a úrocích. Več. Nov. VIII. (195), č. 66.

130. Vládní návrh zákona o lichvě. Čech XII. (1880) č. 287.

131. [anonym], Moderní lichva. [Lichváři a šlechtá]. Pravda (Vid.) roč. V. (1912), č. 48.

132. Borový Kl., Dr., Příklad restituce [odpověď na dotaz, jež podal J. K.] ČKD. 1874, 301.

133. Jirák Alois, Dr., Restituce při nuceném konkursním vyrovnání. Past. I. (1881) 243.

134. Vyřízení II. pastorální konferenční otázky (diec. litoměř.) z r. 1902: „Caius upadne nevině v konkurs; učiní s věřiteli (právní) narovnání, tak že dostanou část svých pohledávek. Jest Caius povinen ostatní část na-

hraditi, když se mu později lépe vede? Ord. list litom. 1903, č. 33. str. 276.

Ke str. 68.

135. [anonym]: Z pastýřského života. ČKD. 1852, l., 360 [svědomitý člověk se dozví, že jeden z jeho předků nabyl před 160 lety křivopřísežné statku.]

136. Vrátný K., Jaký hřích je tanciti v zapovězený čas? RD. XIX. (1911-12), 731.

137. O tanci a jeho příležitostech. Věst. KD. XIII. (1912-13), 230.

138. Fr. B. O., Noční schůzky taneční. Bl. III. (1857.) 97.

139. anon. rec. Kritická úvaha o článku [Boh. Bause], „Ethika a živočišstvo“. Vls. XII. (1895-6), 712.

140. Menšík J., Něco o spolcích proti trýznění živočichů. Moravan (kal.) IV. (1855), 138.

141. Jindra Jan N., Zpovědník. Přehledná příručka pro nastávající zpovědníky. Pro své posluchače napsal. Tištěno jako rukopis. V Hradci Králové 1905. (Srov. str. 68. č. 317.)

142. Röggl Alois, Promluvy zpovědní. Stručná poučení dle perikop nedělních a svátečních roku církevního s dodatkem rad pro zvláštní druhy kajčnicků. Třetí, nově opravené a rozmnožené vydání upravil Jarosl. Púst. V Praze 1912. (Srov. str. 68 čis. 318.)

143. Váchal Václav Mart., O Praem., Vademecum. Pomůcka k promluvám zpovědním. Díl I. Knihovny „Kazatele“ čis. 40. V Olomouci 1912.

144. Adjutus Václav, Myšlenky pro zpovědníci. RD. XII. (1905). 127.

145. Zásady soudcovského úřadu zpovědníka. [Odpověď k I. otázce pastorál. konferenci diecese litoměř. z roku 1909]. Ord. list litom. 1910, č. 57. str. 635.

146. VI-c, Kněží prý vynalezli sv. zpověď. N. L. XII. (1902-3), 4, 5.

147. V[inařický] K. Příklad ve správě pastýřské. Dodání náhrady. ČKD 1866, 67.

148. J. K. Vyloučení od sv. přijímání [kajčnicka, kterýž neobdržel rozhřešení] ČKD. 1874, 299.

149. Janiš Fr., Dr., Kdy a jak možno vyznání kajčnickovo doplniti otázkami? Past. XII. (1892), 446.

150. Janiš Fr., Dr., Má-li zpovědník uložití vrahovi, aby se sám udal u soudu? Past. VI. (1886), 566.

151. Janiš Fr., Dr., Pozbytí práva petendí debitu conjugale. Past. VI. (1886), 574.

152. Janiš Fr., Dr., Pochybnost ve příčině svatokupectví. Past. VII. (1887), 179.

153. Janiš Fr., Dr., Kajcíník, jemuž nebylo dovoleno zvoditati se z všedních hříchů. Past. VII. (1887), 317.

154. Janiš Fr., Dr., Chyby učiněné při udílení svátosti pokání. Past. VII. (1887), 437.

155. Janiš Fr., Dr., Kajcíník, jenž opominul v neděli a ve svátek slyšeti kázání. Past. VII. (1887), 501.

156. Janiš Fr., Dr., Rozhřešení z hříchů kacířství. Past. VII. (1887), 565.

157. Janiš Fr., Dr., Smí-li hostinský nalévati opojného nápoje lidem, o nichž předvídá, že se opijí? Past. VI. (1888), 56.

158. Janiš Fr., Dr., Zaopáření nemocného, jenž žije v konkubině. Sňatek na smrtelné posteli. — Rozhřešení opice zpětívého. Past. XII. (1892.), 373.

159. Janiš Fr., Dr., Zpověď kajcíníka, jenž jeví pochybné známky lítosti a předsevzetí neboli způsobilosti k rozhřešení. Past. XII. (1892), 568.

160. Janiš Fr., Dr., Nespravedlivé poškození ústavu pojišťovacího. (Casus.) Past. XII. (1892), 639.

161. Janiš Fr., Dr., Nález věci ztracené. (Casus.) Past. XII. (1892), 753.

162. Druhá otázka [při pastorační konferenci v diec. litom.] z r. 1900: Příklad. Poenitent zpovídá se z rezervátu u kněze plnomocí opatřeného, ale zpověď jeho jest neplatna. Může ho obyčejný zpovědník rozhřešiti, když opětuje u něho onu neplatnou zpověď v době jubilejní a mimo dobu tu? Ord. list litom. 1902. č. 13 str. 120.

163. Odpověď na II. otázku pastoračních konferencí (v diec. litoměř.) z r. 1903. Casus: Sempronius, vyučující sazeč, aby učinil konec nouzi své rodiny, přijme místo v tiskárně, která obstarává většinou spisy, protestantské, de religione tractantes. Farář uloží mu ve zpovědi, by se místa toho vzdal, nehledě na časnou škodu, což Sempronius ochotně učiní. Začne obchod, kde prodává časopisy bez rozdílu, dobré, špatné, protináboženské. Zírativ nešťástim svůj majetek, stane se roznašečem v podobném obchodě. Co souditi o tom v jednotlivých případech? Ord. list. litom. 1904, č. 52. str. 417.

164. Odpověď na II. otázku pastoračních konferencí (v diecesi litoměřické) z r. 1905: O absoluci z reser-

vatů vůbec a zvláště, je-li u poenitenta ignorancia invincibilis, že hřích nějaký je rezervován. [Casus]. Ord. list litom. 1907, č. 14. str. 117.

165. Odpověď na II. otázku pastoračních konferencí [v diec. litoměř.] z r. 1907: (Případ): Berta, katolička, svobodná, uzavřela ignorujíc naprosto předpisů svaté církve před akatolickým duchovním srišíšené manželství a dala též pčtè dvě narozené dítky, chlapce a děvče, akatolicky pokřtiti a vychovati. Svědomím znepokojována jde po několika letech ke sv. zpovědi a vyzná v ni duchovnímu správci stav svého svědomí. Jak si má kněz v tomto případě jako zpovědník počínati? Ord. list litom. 1908, č. 31. str. 320.

Ke str. 70.

166. Borový Kl. Dr., Úplnost sv. zpovědi [odpověď k dotazu *J. B.*] ČKD. 1876, 521.

167. Šícha Jan., Jak si má zpovědník počínati u snoubenců, když je nalezne nerozpořozené (nedisponované?) Past. VII. (1887), 113.

Ke str. 71.

168. Výnos ku arc. konsistoře v příčině platné jurisdikce při slyšení zpovědi v Pražské arcidiecési. Ord. list Praž. 1877, 35.

169. Připomenutí o jurisdikaci zpovědní (duchovnic, kteří se vzdali svého posavadního úřadu). [Výnos arcibiskupské konsistoře Praž. z 1. července 1903. č. 8435] Ord. list. Praž. 1903, 77.

170. [anonym], Čím a pokud jest omezena pravomoc zpovědnická v katolické církvi vůbec a v diecési Královohradecké zvláště. [Odpov. k I. otáz. past. konfer. diec. královéh. z r. 1882]. Ord. list Hrad, 1883. (díl. III.) č. 40. příl. str. 1.

171. Borový Kl., Dr., Výnos apoštolské stolice v příčině papežských rezervátů. ČKD. 1867, 70.

172. Dekret. S. C. Epp. et Reg. „Quemadmodum“ ze 17. prosince 1890. (Ceský překlad). Ord. list Hrad. 1891. (díl V), 28., Kurr. Ern. 1891, 87., Ord. list Pr. 1891, 45.

173. Ktera jsou v čas jubilea obyčejná p. nomocenství zpovědníků a) stran slibů, b) stran hříchů a censur vyhražených? Jakým způsobem jest užívati jich k duchovnímu blahu věřících? [Odp. na I. otáz. pastor. konfer.

diec. buděj. z r. 1904]. Ord. list Bud. 1905, 61.

174. [anonym], Jakého zřetele třeba mít při příslušujícímu svátosti pokání ke třetí čistce této svátosti: k „zadostiučnění?“ Kterak náleží uváděti ve skutek, co římský rituál předpisuje slovy: „Confessarius salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserit, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus et aetatis et item dispositionis poenitentium?“ Zдали dovoleno uložené pokání považovati za pouhý přivěšek ke sv. z ovědi? Které druhy pokání má mít zpovědník na paměti? (Od-

pověď na konfer. otáz. diec. brn.) Kurr. Brn. 1893, 5.

175. Stejskal Frant. Dr., Řeholníci mohou se zpovídati kterémukoliv zřízenému knězi. ČKD. 1913, 714.

176. Kašpar Karel, Dr., Dekret „Cum de sacramentalibus“ o zpovědnicích v ženských řeholích a kongregacích. ČKD. 1913, 233

177. Generální absoluce pro členy III. řádu sv. Františka. Past. VIII. (1838), 636.

178. Stejskal Fr., Dr., Generální absoluce členů řádu sv. Františka. ČKD. 1913, 623.

179. Modlitba kněze před sv. zpovědi. SS. Eucharistia XVII. (1912), 130.

K oddílu VI. Asketika.

Ke str. 71.

1. Holý Jan Nep, Jos., O Praem., Moderní doporučení askese. Vych. 1912, 186.

Ke str. 72.

2. Havránek Fr., Slovo o pobožnosti v chrámu Páně bez modlitební knihy; proneseno u příležitosti prosudku díla: „Ein Versuch zur Erleichterung des innern Gebetes von Clemens Droste zu Vischering.“ ČKD. 1839, 772.

3. Aléthés, Modernismus v ascetické literatuře. RD. XX. (1912-13), 642.

4. Mostecký Václav, Mocnost společné modlitby domácí. Ludm. I (1876), 75.

5. (anonym), O chybném říkání modliteb domácích. Ludm. I. (1876), 185.

Str. 72. č. 19. místo RD. čti Past.

Str. 72. č. 25. Holásek Josef, dolejš: Zvl. otisk pod titulem „O královské cestě kříže svaého v Praze 1842.“

Str. 72. č. 27. „Krečmara“ čti „Kreischmara“ a dolejš: Nový otisk t. 1845, 1864.

Ke str. 73.

6. Radrigues. Alf., přel. J. D--d, Kterak lze uvykati pokoře. Bl. XI. (1861), 98.

7. Rodriguez Alf. přel. J. D--d., Kterak se uvyká lásce k bližnímu. Bl. XI. (1861), 130.

8. [anonym], Rozjímání prosebná. Vyňatá ze XIV knih „O dokonalostech a vlastnostech Božích“ R. P. Leonarda Lessia. S. S. (Duchovní knihovna). V Brně 1913.

9. Krbec J. Ev., Zrcadlo představeným. Z listů sv. Františka Seraf. vyňal. Bl. I. (1855), 295.

10. Ž., O následování Ježíše Krista. (Die Jörgensena). Maria XIX. (1911), 39.

11. Kempenský Tomáš, Růžová zahrádka. Z latiny přeložil A. H. v Olomouci 1911.

12. Blossius Ludvík O. S. B., Navedení k dokonalosti křesťanské. Přel. P. J. Ryšánek. S. J. V Brně 1879.

13. Filothea čili navedení k bohosmyslnému životu od sv. Františka Saleského, biskupa genevského. Přeložil Frant. Sal. Poimno. S připojenými modlitbami ranními a večerními, ke mši svatě, k sv. zpovědi, k sv. přijímání a k odpolední službám Božím. V Olomouci 1865.

14. [anonym], Modlitba Páně. Rozjímání na jednotlivé prosby Otčenáše. Zahr. sv. Frant. III. (1839), 17 a n.

Ke str. 74.

15 [anonym], Služebník Boží a věčná Moudrost. (Rozmluva oddané duše se svátostným Spasitelem. Z „Knižecy moudrosti“, již napsal něm. mystik Jindř. Seuse. Ukázka středověké mystiky). Kříž XX. (1913), 74.

16. Hello Arnošt, přel. Josef Floreán, Úvod k Ru sbroekovi. „Studium“ sv. 27., Nová Říše na Mor. 1910.

17. Ruysbroeck Jan, přel. Jakub Deml, List psaný sestře Marketě de Meerbeka, jeptišce u sv. Kláry v měsě Brusselu. „Studium“ sv. 27., Nová Říše na Mor. 1910.